

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
 - 2.1 แบบประเมินคุณค่าแห่งตน
 - 2.2 การให้คำปรึกษากลุ่มทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม
3. การสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพของเครื่องมือ
4. การดำเนินการทดลอง
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร เป็นผู้ต้องขังหญิง ที่มีคุณสมบัติดังนี้

1. มีกำหนดระยะเวลาจะพ้นโทษอยู่ระหว่าง 2-3 ปี ไม่เคยได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม
2. ผู้ต้องขังหญิงที่ได้คะแนนจากการตอบแบบประเมินคุณค่าแห่งตนต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25
3. สามารถอ่านหนังสือได้ ฟังภาษาไทยเข้าใจ และสามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองได้
4. ไม่มีภาวะเจ็บป่วยรุนแรงทั้งด้านร่างกายและจิตใจ เช่น เป็นไข้ อ่อนเพลียมาก เป็นโรคติดต่อ มีความผิดปกติทางสติปัญญา หรือเป็นโรคจิต

กลุ่มตัวอย่าง เป็นผู้ต้องขังหญิงจังหวัดสมุทรปราการที่มีคุณสมบัติตรงตามกำหนดและได้คะแนนจากการตอบแบบประเมินคุณค่าแห่งตนต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 อันแสดงถึงการมีคุณค่าแห่งตนต่ำ โดยผู้วิจัยใช้กระบวนการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ตามขั้นตอนดังนี้

1. ให้ผู้ต้องขังหญิงที่มีกำหนดระยะเวลาจะพ้นโทษอยู่ระหว่าง 2 - 3 ปี และไม่เคยได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม ตอบแบบประเมินคุณค่าแห่งตน เรียงคะแนนจากสูงสุกลงมาต่ำสุด แล้วคัดเลือกผู้ต้องขังหญิงที่มีคะแนนจากการตอบแบบประเมินคุณค่าแห่งตนต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 ได้จำนวน 244 คน

2. สุ่มผู้ต้องขังหญิงที่ได้คะแนนจากการตอบแบบประเมินคุณค่าแห่งตนต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) มาจำนวน 16 คน
3. สอบถามความสมัครใจในการร่วมทดลอง และแจ้งสิทธิที่จะบอกเลิกการเข้าร่วมการทดลองนี้ และการบอกเลิกการเข้าร่วมการทดลองนี้จะไม่มีผลใดๆ ต่อการถูกต้องขังอยู่ในเรือนจำ และไม่มีผลกระทบต่อผู้เข้าร่วมการทดลอง
4. สุ่มอย่างง่ายเข้ากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 8 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบประเมินคุณค่าแห่งตน
2. โปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม

การสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพของเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือมีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

1. โปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม ผู้วิจัยดำเนินการสร้างโปรแกรมกลุ่มที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้สร้างขึ้น มีกระบวนการคือ
 - 1.1 ศึกษาตำรา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้คำปรึกษากลุ่มทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดจุดมุ่งหมาย และวิธีดำเนินการที่เหมาะสมในการเสริมสร้างคุณค่าแห่งตน
 - 1.2 สร้างโปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม ตามจุดมุ่งหมายและวิธีการดำเนินการที่กำหนดไว้
 - 1.3 นำโปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม ให้ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และกรรมการตรวจสอบความตรง พร้อมทั้งขอคำแนะนำและปรับปรุงโปรแกรม จากนั้นนำโปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรมให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 2 ท่าน ได้แก่
 - 1.3.1 รศ.ดร.มรว.สมพร สุทัศนีย์
 - 1.3.2 ผศ.ดร.เฉลิมวงศ์ วัฒนสุนทร
 เพื่อพิจารณาตรวจสอบความตรงด้านเนื้อหา ความครอบคลุมของเนื้อหา ความตรงของทฤษฎี ความชัดเจนและความเหมาะสมของภาษาที่ใช้รวมทั้งข้อเสนอแนะ ในการแก้ไขปรับปรุง
 - 1.4 นำโปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม

นี้มาปรับปรุงแก้ไขตามความเห็นและข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิภายใต้คำแนะนำของที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

2. แบบประเมินคุณค่าแห่งตน

แบบประเมินคุณค่าแห่งตนที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยสร้างเองจากแนวคิดเรื่องคุณค่าแห่งตน ซึ่งจะเป็นแนวทางให้แก่ผู้สนใจทำการศึกษาวิจัยหรือให้การช่วยเหลือได้ต่อไป วิธีดำเนินการสร้างแบบประเมินมีดังนี้

2.1 ศึกษาทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณค่าแห่งตนเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบประเมิน

2.2 ศึกษาหลักเกณฑ์ วิธีการสร้างเครื่องมือจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.3 ผู้วิจัยสร้างแบบประเมินคุณค่าแห่งตน โดยตั้งเป็นข้อคำถามให้สอดคล้องกับความหมายตรงตามนิยามศัพท์เฉพาะ ลักษณะคำถามประกอบไปด้วยข้อคำถามที่ความหมายทางบวกและทางลบ แบบประเมินมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 2 ระดับ คือ ใช่ ไม่ใช่

2.4 นำแบบประเมินคุณค่าแห่งตนที่สร้างขึ้นเสนอต่อที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบแล้วนำแบบประเมินคุณค่าแห่งตนมาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ

2.5 นำแบบประเมินคุณค่าแห่งตนไปหาความเที่ยงตรงตามโครงสร้างทางทฤษฎี (Construct) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นและปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน ได้แก่

2.5.1 รศ.ดร.มรว.สมพร สุทัศนีย์

2.5.2 ผศ.ดร.เฉลิมวงศ์ วัฒนสุนทร

2.5.3 ดร.สมโภชน์ อเนกสุข

2.6 ตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหา ตลอดจนลักษณะถ้อยคำคำถามที่เหมาะสม เพื่อให้สอดคล้องกับจุดประสงค์และนิยามศัพท์เฉพาะ หลังจากผ่านการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิทั้งหมดแล้ว ผู้วิจัยจึงนำแบบประเมินคุณค่าแห่งตนมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

2.7 นำแบบประเมินคุณค่าแห่งตนที่ปรับปรุงแล้ว จำนวน 24 ข้อ ไปทดลองใช้ (Try Out) กับผู้ต้องขังหญิงในเรือนจำสมุทรปราการ ปี พ.ศ. 2549 มีกำหนดระยะเวลาฟื้นฟูอยู่ระหว่าง 2-3 ปี และไม่เคยเข้ารับคำปรึกษากลุ่มทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม ที่มีคุณสมบัติเหมือนกับกลุ่มตัวอย่างแต่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน แล้วนำมาหาค่าอำนาจจำแนกราย (Item Discrimination) โดยวิธี Item-Total Correlation ที่มีค่าตั้งแต่ .2 ขึ้นไป ได้จำนวน 16 ข้อ ซึ่งมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .32 - .82 แบบประเมินประกอบด้วยข้อคำถาม

ข้อความทางบวก และข้อความทางลบ ลักษณะคำถามเป็นแบบประเมินชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ผู้ต้องขังหญิงเลือกตอบได้ 2 ระดับ ดังนี้

ใช่ หมายถึง มีความรู้สึกเห็นด้วยกับข้อความนั้น

ไม่ใช่ หมายถึง มีความรู้สึกไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้น

การให้คะแนนความรู้สึกเห็นด้วยต่อข้อความ

ระดับความรู้สึก	ทางบวก (คะแนน)	ทางลบ (คะแนน)
ใช่	1	0
ไม่ใช่	0	1

2.8 นำคะแนนประเมินที่ได้มาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นด้วยวิธี Kuder-Richardson 20 โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .85

2.9 ปรับปรุงแก้ไขและนำไปใช้ในการดำเนินการวิจัย

วิธีการดำเนินการทดลอง

มีขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้

1. ขั้นตอนเตรียมการ

1.1 นำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา ถึงผู้บัญชาการเรือนจำสมุทรปราการ เพื่อขออนุญาตในการเก็บข้อมูล

1.2 ผู้วิจัยเข้าพบผู้บัญชาการเรือนจำสมุทรปราการ เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ ขั้นตอนของการดำเนินการวิจัยและขอความร่วมมือในการดำเนินการวิจัยในรายละเอียดด้านต่าง ๆ

2. การดำเนินการแบ่งเป็น 3 ระยะ ดังนี้

2.1 ระยะก่อนการทดลอง ผู้วิจัยนำแบบสอบถามคุณค่าแห่งตน เสนอต่อผู้บัญชาการเรือนจำสมุทรปราการ เมื่อได้รับอนุญาตแล้วผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยให้ผู้ต้องขังหญิงที่กำหนดระยะเวลาพักโทษอยู่ระหว่าง 2 - 3 ปี และไม่เคยเข้ารับคำปรึกษากลุ่มทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม ตอบแบบสอบถาม (Pre - test) ตรวจสอบความถูกต้องที่ที่กำหนด แล้วคัดเลือกเฉพาะผู้ต้องขังหญิงที่ได้คะแนนจากการตอบแบบสอบถามคุณค่าแห่งตนต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 จากนั้นผู้วิจัยได้สอบถามความสมัครใจและขอความร่วมมือในการวิจัย จึงทำการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 16 คน แล้วสุ่มอย่างง่ายอีกครั้ง เพื่อแบ่งกลุ่มเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 8 คน

2.2 ระยะทดลอง

2.2.1 เริ่มตั้งแต่วันที่ 7 กันยายน 2549 โดยผู้ต้องขังหญิงที่ได้รับการให้

คำปรึกษากลุ่มทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรมต่อคุณค่าแห่งตนของผู้ต้องขังหญิงตามขั้นตอน จำนวน 13 ครั้ง ภายในเวลา 6 สัปดาห์ ๆ ละ 2 ครั้ง ๆ ละ 1-1.30 ชั่วโมง ในวันจันทร์และวันพฤหัสบดี ช่วงเวลา 9.30-10.30 น.

2.2.2 ผู้ต้องขังหญิงกลุ่มควบคุมใช้วิธีปกติ โดยการให้คำปรึกษาตามแนวคิดและกระบวนการของเรือนจำ

2.3 ระยะหลังทดลอง

2.3.1 เมื่อสิ้นสุดการทดลอง ผู้วิจัยให้ผู้ต้องขังหญิงที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรมตอบแบบประเมินคุณค่าแห่งตนทันที เพื่อประเมินการเห็นคุณค่าแห่งตนในขณะนั้น กระบวนการให้คำปรึกษาเมื่อให้คำปรึกษาแล้ว ทำให้การเห็นคุณค่าแห่งตนเพิ่มมากขึ้นเพียงใด

2.3.2 ผู้วิจัยให้ผู้ต้องขังกลุ่มควบคุม ตอบแบบประเมินคุณค่าแห่งตนในวันและเวลาเดียวกันกับกลุ่มทดลอง คือวันที่ 19 ตุลาคม 2549

2.4 ระยะติดตามผล

2.4.1 ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบประเมินคุณค่าแห่งตนฉบับเดิมอีกครั้ง ห่างจากระยะหลังการทดลอง เป็นเวลา 2 สัปดาห์ คะแนนที่ได้เป็นคะแนนระยะติดตามผล (follow up) สิ้นสุดวันที่ 2 พฤศจิกายน 2549

2.4.2 ผู้วิจัยให้ผู้ต้องขังหญิงกลุ่มควบคุมตอบแบบสอบถามคุณค่าแห่งตนฉบับเดิมอีกครั้ง ในวันและเวลาเดียวกันกับกลุ่มทดลอง

3. นำข้อมูลทั้งหมดมาตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนเพื่อเตรียมการวิเคราะห์ข้อมูล

การดำเนินการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) แบบ 2 กลุ่ม วัดก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และระยะติดตามผล ซึ่งมีแบบแผนการทดลองดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงแบบแผนการทดลอง

กลุ่ม	วัดก่อนทดลอง	ทดลอง	วัดหลังการทดลอง	ติดตามผล
RE	T1	X1	T2	T3
RC	T1	X2	T2	T3

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการทดลอง

- RE แทนกลุ่มทดลอง
- RC แทนกลุ่มควบคุม
- T1 แสดงผลการวัดคุณค่าแห่งตนก่อนการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
- T2 แสดงผลการวัดคุณค่าแห่งตนหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
- T3 แสดงผลการวัดคุณค่าแห่งตนระยะติดตามผลการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
- X1 แทนการให้คำปรึกษากลุ่มพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม
- X2 แทนการปฏิบัติตนตามปกติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำประเภทหนึ่งตัวแปรระหว่างกลุ่มและหนึ่งตัวแปรภายในกลุ่ม (Repeated – Measured Analysis of Variance: One Between – Subjects Variable and One within – Subject Variable) (Howell, 1997, p. 458; 1999, p. 357) และตรวจสอบความถูกต้องของการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมที่พัฒนาขึ้นโดยภาษาคิวเบสิก QBASIC (ไพรัตน์ วงษ์นาม, 2540) เมื่อพบความแตกต่างจึงทำการทดสอบความแตกต่างด้วยวิธีทดสอบรายคู่แบบนิวแมน - คูลส์ (Newman – Keuls Procedure)